РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 886
гр. София, 10.09.2026 г.

Комисията за защита на конкуренцията в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Росен Карадимов

ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Радомир Чолаков

ЧЛЕНОВЕ:
Валерия Герова
Димитър Данаилов
Емилия Колева
Мирослава Христова

при секретар-протоколист Захари Сръндев, разгледа в закрито заседание на 10.09.2026 г. докладна записка по преписка **№ КЗК-799/01.09.2026 г.,** докладвана от наблюдаващия проучването член на КЗК – г- жа Мирослава Христова.

В Комисията за защита на конкуренцията е образувано производство по преписка № **КЗК-799/01.09.2026 г.** във връзка с постъпила жалба с вх. № ВХР-2517/19.08.2026 г. (по ел. поща) подадена от страна на „Ги Камп“ ООД срещу Решение № F888064/06.08.2026 г. на кмета на община Горна Малина за откриване на процедура за възлагане на обществена поръчка чрез „публично състезание“ с предмет: „Текущ ремонт на улици в с. Горна Малина, община Горна Малина, Софийска област“, с уникален номер в ЦАИС ЕОП: 00747-2026-0006.

„Ги Камп“ ООД счита, че процесното решение за откриване на процедурата е неправилно и незаконосъобразно, като излага следните аргументи:

1. На първо място в жалбата се обяснява, че възложителят е нарушил закона, като е допуснал участник обединение, което не е юридическо лице, да докаже съответствието с критерия за подбор за вписване в Централния професионален регистър на строителя към Камарата на строителите в Република България, чрез само едно от лицата, включени в обединението, независимо, че няколко от лицата в обединението ще изпълняват строителство, за което се изисква вписване в ЦПРС, като се е позовал на чл. 3, ал. 3 от Закона за Камарата на строителите (ЗКС). Счита, че тази възможност представлява заобикаляне на закона, която позволява на невписан в ЦПРС участник в обединение да изпълнява СМР, за които се изисква вписване в регистъра.

2. На следващо място намира, че възложителят е ограничил конкуренцията, като не е разделил обществената поръчка на обособени позиции, макар че всяка от улиците, предмет на възлагане по обществената поръчка, представлява отделен строеж по смисъла на ЗУТ. По този начин, според него, незаконосъобразно е възпрепятствано участието в процедурата на икономически оператори, разполагащи с възможност да изпълнят част от предмета на поръчката.

3. За незаконосъобразен приема и въведения критерий за подбор, а именно, участниците в процедурата да са изпълнили през последните 5 (пет) години, считано от датата на подаване на офертата, дейност с предмет, идентичен или сходен с този на поръчката. Въведеното изискване сходното строителство да е изпълнено в населено място, без да е поставено изискване към

характеристиките на населеното място, намира за ограничително и несъразмерно с предмета и обема на поръчката.

4. Според жалбоподателя, възложителят незаконосъобразно е поставил изискването участникът да разполага с Координатор по безопасен труд 1 (един) брой - отговарящ на изискванията по чл. 5 ал. 2 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г., или еквивалентно за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работа. Посочва, че тъй като поръчката е с предмет строителство, а не за избор на консултант по чл. 166 от ЗУТ, поставеното изискване за наличие на Координатор за безопасност и здраве е неотносимо към предмета на поръчката и е ограничително.

5. Последното твърдение в жалбата е за незаконосъобразно въведено изискване Координаторът по безопасност и здраве да има завършен курс за КБЗ или еквивалент, удостоверено с Удостоверение/сертификат или еквивалентен документ. Намира, че същото не произтича от предмета на поръчката и необосновано ограничава кръга на потенциалните участници, тъй като Координаторът по безопасност и здраве не е идентичен с лицето по безопасни и здравословни условия на труд по смисъла на Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ) и става въпрос за различни функции, изпълнявани от различни субекти.

Във връзка с доказването на качеството му на заинтересовано лице жалбоподателят препраща към §2, т.14 от ДР на ЗОП, като изтъква, че „Ги Камп“ ООД е българско юридическо лице, което видно от съдържанието на жалбата счита, че извършените от възложителя действия са в противоречие със закона и затрудняват участието му в процедурата, което го мотивира да инициира производство по обжалване.

Жалбоподателят обосновава качеството си на „заинтересовано лице“ по смисъла на §2, т.14 от ДР на ЗОП, като цитира данните от ТР относно предмета му на дейност. В допълнение изброява групите и категориите на строежите, за които е вписан в Централния професионален регистър на строителя към Камарата на строителите в България. По отношение на възможността да му бъде нанесена вреда от евентуалната незаконосъобразност на обжалваното решение счита, че такава ще настъпи, тъй като чрез посочените в жалбата пороци възложителят е ограничил възможността на „Ги Камп“ ООД да подаде конкурентна оферта, въз основа на която да бъде определен за изпълнител на обществената поръчка и да реализира икономически постъпления за дружеството.

На основание чл. 203, ал. 2 от ЗОП, в жалбата е отправено особено искане за налагане на временна мярка „спиране на процедурата“, във връзка с което „Ги Камп“ ООД излага следните аргументи:

Посочва, че със спирането на процедурата няма да се увредят ничии интереси. Според жалбоподателя, в интерес и на самия възложител е да бъде проведена законосъобразна обществена поръчка, за да си спести евентуални имуществени санкции от органите на АДФИ/Сметната палата. Сочи, че ползата от налагане на временната мярка се изразява в осигуряването на условия за провеждане на законосъобразна обществена поръчка и постигане на целите, разписани в чл. 1, ал. 1, т. 1 от Закона за обществените поръчки, а именно, осигуряване на ефективност при разходването на публичните средства.

Сочи, че предвид факта, че се изразходват публични средства, в интерес не само на възложителя, но и на обществото като цяло, е договорът да се сключи при най - изгодни условия, въз основа на законосъобразно проведена обществена поръчка и гарантирани принципи на равнопоставеност на потенциалните участници и лоялна конкуренция.

Намира, че в подадената жалба са изложени достатъчно доводи, които създават обосновано предположение за възможни нарушения на Закона за обществените поръчки при откриване на процедурата, поради което до изясняване на твърденията по същество, е оправдано да наложи временна мярка. Неблагоприятни последици от забавянето на процедурата и реалната опасност от увреждане на обществения интерес или на интересите на страните не са налице.

Възложителят представя становище, в което оспорва жалбата, като неоснователна. Възразява срещу искането за налагане на временна мярка „спиране на процедурата“, като излага следните аргументи:

В становището се излага, че спирането на процедурата застрашава самото сключване и оцеляване на договора. Сочи, че съгласно т. 6 от раздел I на документацията, договорът ще бъде сключен под условие по реда на чл. 114 от ЗОП поради неосигурено финансиране и е с отложено изпълнение. Изрично е предвидено, че когато след изтичане на тримесечен срок от сключване на договора не е осигурено финансиране, всяка от страните може да поиска прекратяването му без предизвестие, а когато след изтичане на 10-месечен срок финансиране не е осигурено, договорът се счита за прекратен. В тази връзка се посочва, че спирането на процедурата за срока на производството пред КЗК и евентуалното последващо обжалване пред Върховния административен съд ще консумира съществена част от периода, в който възложителят може да осигури и усвои финансиране. Реалният риск е поръчката да бъде обезсмислена изцяло – не поради незаконосъобразност, а поради изтичане на срока.

Възложителят обяснява и, че изпълнението на предмета на поръчката е технологично обвързано със строителния сезон. Полагането на асфалтови смеси е технологично ограничено от температурата на околната среда, от влажността и от метеорологичните условия. Спирането на процедурата към настоящия момент – септември – означава изместване на изпълнението извън строителния сезон и отлагане с най-малко един пълен сезон, което определя като не хипотетична, а сигурна и предвидима отрицателна последица.

Сочи още и, че ще бъде засегнат пряко и обществения интерес. Излага, че целта на поръчката, изрично формулирана в т. 5 от раздел I на документацията, включва осигуряване на условия за безопасно движение, добро отводняване на уличната настилка и осигуряване на достъпна среда, включително за хора с увреждания. Всяко забавяне задълбочава увреждането на настилките, увеличава риска за участниците в движението и излага общината на отговорност за вреди, причинени от лошото състояние на общинската улична мрежа. Намира твърдението в жалбата, че „със спирането на процедурата няма да се увредят ничии интереси“, за бланкетно и не подкрепено с нито едно конкретно съображение.

На последно място счита, че липсва обосновано предположение за нарушение. Възложителят посочва, че жалбата съдържа фактически неверни твърдения относно прогнозната стойност на поръчката и относно изискването за застраховка; обосновава вредата с оплакване, което изобщо не е въведено като предмет на спора; атакува като незаконосъобразно условие, което възпроизвежда дословно текста на чл. 3, ал. 3 от ЗКС; изолира едно изречение от документацията и го противопоставя на останалата част от същия раздел; съдържа взаимно изключващи се твърдения. Според възложителя една такава жалба не създава обосновано предположение за нарушение, което да оправдае спиране.

Предвид изложеното, възложителят моли КЗК да остави без уважение направеното искане за налагане на временна мярка „спиране на процедурата“.

Преди КЗК да се произнесе по особеното искане на жалбоподателя, е необходимо да се установи наличието на качеството му на заинтересовано лице, съответно допустимостта на жалбата.

В настоящия случай се касае за обжалване на решение за откриване на процедура за възлагане на обществена поръчка, като съгласно чл. 198, ал. 1, т. 1 от ЗОП, в случаите по чл. 197, ал. 1, т. 1 от ЗОП, жалба може да подава всяко заинтересовано лице. Според легалната дефиниция в § 2, т. 14 от ДР на ЗОП, „заинтересовано лице“ е всяко лице, което има или е имало интерес от получаването на определена обществена поръчка и на което е нанесена или може да бъде нанесена вреда от твърдяното нарушение. КЗК намира, че дружеството притежава качеството на „заинтересовано лице“ по смисъла на т. 14 от § 2 от ДР на ЗОП, тъй като по отношение на същото може да се направи обоснованото заключение, че има интерес от получаване на обществената поръчка, като търговец в предмета на дейност, на когото са включени дейности, сходни с обявените за изпълнение по настоящата обществена поръчка, а именно: *„строителна дейност в страната и в чужбина, инженерингови*

услуги, строително-ремонтни услуги, консултантски услуги в областта на проектирането и строителството, мениджмънт на проектирането, покупка на строителни материали и изделия с цел продажба в първоначален, преработен и обработен вид в страната и в чужбина; покупка; строеж и обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба; търговско представителство и посредничество в страната и в чужбина; спедиционни сделки в страната и в чужбина; хотелиерски, туристически, туроператорски, рекламни, информационни, програмни услуги; предприемаческа дейност, както и всяка друга, незабранена от законодателството на Република България дейност“.

На следващо място, след извършена проверка в публичния Централен професионален регистър при камарата на строителите, се потвърждават и доводите на жалбоподателя, че е вписан в Регистъра, което му дава право да извършва дейности, сходни с дейностите от предмета на поръчката. Освен това, видно от публично достъпната информация в ЦАИС ЕОП, дружеството е участвало и изпълнявало множество обществени поръчки с предмет, сходен с предмета на обжалваната обществена поръчка. Предвид гореизложеното, се налага правнообоснованият извод, че жалбоподателят се явява заинтересовано лице по смисъла на чл. 198, ал. 1, т. 1 от ЗОП, във връзка с § 2, т. 14 от ДР на ЗОП, тъй като по отношение на дружеството може да се направи обоснованото заключение, че има интерес от получаване на обществената поръчка, като може да му бъде нанесена вреда, изразяваща в евентуално наличие на незаконосъобразни условия, които ограничават/препятстват достъпа/участието му в процедурата.

Следва да се отчете, че притежаването на качеството „заинтересовано лице“, по смисъла на § 2, т. 14 от ДР на ЗОП, не е обвързано с подаването на оферта на този етап от провеждане на процедурата за възлагане на обществена поръчка. Видно от цитираните по-горе приложими правни норми, законът не изисква при обжалване на решение за откриване на процедурата, жалбоподателят да е подал оферта в същата.

Относно така направеното особено искане за налагане на временна мярка „спиране на процедурата“ за възлагане на обществената поръчка, КЗК намира следното:

Член 203, ал. 1 от ЗОП предвижда, че жалба срещу решение, действие или бездействие на възложителя, с изключение на тази срещу решението за определяне на изпълнител, не спира процедурата за възлагане на обществена поръчка, освен когато е поискана временна мярка „спиране на процедурата“. Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 2 от ЗОП, КЗК се произнася по направеното искане след преценка на възможните последици от налагането на временна мярка за всички интереси, които могат да се увредят, включително за обществения интерес и интересите, свързани с отбраната и сигурността, направена въз основа на твърденията по жалбата, становището на възложителя и приложените доказателства от страните. Според ал. 3 от същия член, КЗК може да не наложи временна мярка, когато отрицателните последици за всички интереси, които могат да се увредят, превишават ползата от нейното налагане. При произнасянето си КЗК следва да направи преценка на възможните последици с оглед интересите на страните по преписката - възложител и жалбоподател, и да изследва последиците от спирането на процедурата във връзка с обществения интерес.

На първо място, следва да се посочи, че жалбоподателят, който претендира налагане на временна мярка „спиране на процедурата“, носи тежестта да обоснове и докаже наличието на факти и обстоятелства, изискващи спиране на процедурата, като отклонение от общото правило, че жалба срещу решение за одобряване на промени в условията на процедурата не спира изпълнението. В настоящия случай „Ги Камп“ ООД не е изложило обосновани и подкрепени с доказателства мотиви, даващи основание за преценка, че интересите на страните и по-специално тези на жалбоподателя, ще бъдат увредени по необратим начин, който би могъл да бъде възпрепятстван чрез налагането на обезпечителната мярка. В подадената жалба не са наведени конкретни доводи, обосноваващи налагането на исканата временна мярка, като е посочено само, че провеждането на процедурата би накърнило интереса и възпрепятствало участието както на жалбоподателя, така и на други потенциални участници, поради заложените условия. Изложените в жалбата аргументи не са достатъчни, за да послужат като основание за преценка, че интересите на страните, и по-специално

тези на жалбоподателя, ще бъдат увредени по необратим начин, който би могъл да бъде възпрепятстван чрез налагането на обезпечителната мярка.

По отношение на главния аргумент на жалбоподателя за спиране на настоящата процедура, а именно, провеждането на една законосъобразна процедура за възлагане на обществена поръчка и във връзка с изложените доводи за допуснати нарушения на ЗОП, следва да се отбележи, че на този етап от производството КЗК не следва да обсъжда и да се произнася по безспорен и категоричен начин дали има извършени такива, тъй като по този начин ще се стигне до предрешаване на спора по същество. По тази причина, не може да се направи обосновано заключение, доколко и в каква степен довършването на процедурата ще накърни интересите на жалбоподателя, възложителя или на обществото като цяло.

В същото време, при преценка на възможните последици от налагането на временната мярка върху всички интереси, които биха могли да бъдат засегнати, КЗК счита, че спирането на процедурата би оказало негативно въздействие, както върху интереса на възложителя, така върху обществения интерес. В тази връзка следва да се обърне внимание на предмета на обществената поръчка, включващ текущ ремонт на улици в с. Горна Малина. С реализирането на поръчката ще създаде трайно подобряване на транспортно – комуникационните условия в района, ще се постигнат високи експлоатационни характеристики и носимоспособност на настилката, осигуряване на условия за безопасно движение, комфорт на пътуването, добро отводняване на улицата, осигуряване на естетична, хармонична среда и достъпна среда, вкл. на хора с увреждания, което може да се определи като значим обществен интерес. КЗК счита, че стартирането на процедурата е действие в защита на обществения интерес, на който следва да се даде приоритет пред интереса на жалбоподателя, доколкото последиците от забавяне изпълнението на предмета, ще бъдат едновременно значителни и трудно поправими. Предвид изложеното, КЗК приема, че в конкретния случай, спирането на процедурата по-скоро ще рефлектира негативно върху интересите на обществото, доколкото забавянето на процедурата ще доведе до отлагане във времето сключването на договор за възлагане на обществената поръчка и извършване на необходимите строителни дейности. Предвид предмета на обществената поръчка, при спиране на процедурата може да се засегнат интересите не само на възложителя, но и на широк кръг лица - жителите и гостите на община Горна Малина. Поради това, следва да се даде превес на защита на обществения интерес пред евентуално увреждане на интереса на жалбоподателя. Последният, от своя страна, не е навел аргументи, с които да обоснове как конкретно ще бъде увреден неговият личен интерес.

Предвид изложеното и с оглед липсата на каквито и да е доказателства в подкрепа на искането за спиране, КЗК приема, че не е налице основание за отклонение от общото правило, че жалбата срещу решението за откриване на процедурата не спира изпълнението. Настоящият случай попада в хипотезата на чл. 204, ал. 3 от ЗОП, тъй като от спирането на процедурата ще настъпят значително по-големи вреди за засегнатите страни - възложител и обществото като цяло, които превишават ползата от нейното налагане, поради което немотивираното и недоказано искане на жалбоподателя следва да се остави без уважение.

Наред с горното следва да се отчете, че съгласно чл. 112, ал. 8 от ЗОП, възложителят няма право да сключи договор с избрания за изпълнител преди влизане в сила на всички решения по процедурата. Следователно, дори и процедурата да не бъде спряна и да продължи с постановяване на решение за определяне на изпълнител, интересите на жалбоподателя ще бъдат защитени в максимална степен до решаването на спора по същество. С оглед цитираната разпоредба, не е налице законова възможност да се сключи договор с определения за изпълнител участник, преди КЗК да се произнесе по законосъобразността на твърденията в жалбата, свързани с решението за откриване на оспорваната процедура. Освен това, според разпоредбата на чл. 204, ал. 4 от ЗОП, произнасянето по искането за налагане на временната мярка не обвързва КЗК при решаване на спора по същество, както и не засяга останалите искания на жалбоподателя.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 204, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗОП, във връзка с чл. 203, ал. 1 от ЗОП, Комисията за защита на конкуренцията

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Ги Камп“ ООД за налагане на временна мярка „спиране на процедурата“ за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Текущ ремонт на улици в с. Горна Малина, община Горна Малина, Софийска област“, с уникален номер в ЦАИС ЕОП: 00747-2026-0006, открита с Решение № F888064/06.08.2026 г. на възложителя.

Определението подлежи на обжалване пред тричленен състав на Върховния административен съд в 3-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

.....
Росен Карадимов

ЗАМ.- ПРЕДСЕДАТЕЛ:

.....
Радомир Чолаков

ЧЛЕНОВЕ:

.....
Валерия Герова

.....
Димитър Данаилов

.....
Емилия Колева

.....
Мирослава Христова